

DISCIPELSCHAP. LES 35

1	GEBED
---	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	AANBIDDING (20 minuten) [KENMERK VAN GOD] GOD IS AANWEZIG (NABIJ)
---	---

Meditatie

Aanbidding is je oefenen in bewust te blijven van de aanwezigheid van God.

Thema: De God van de Bijbel is aanwezig (nabij)

Lees de volgende Bijbelgedeelten met elkaar:

Exodus 33:12-17; Romeinen 8:31-34.

Lees de uitleg voor of leg het in eigen woorden uit.

1. Wanneer God je roept tot een taak, doe de volgende.

(1) Vraag God je Zijn weg te wijzen.

God moet eerst jou onderwijzen voordat jij anderen kan onderwijzen. En wat God jou leert, kun je op jouw beurt aan anderen leren. Laat God je vooral leren wie Hij is, wat Zijn kenmerken (attributen) zijn, zodat je God persoonlijk en intiem mag leren kennen en God je goedgezind blijft. (Exodus 33:12-13).

(2) Vraag God om met je mee te gaan.

Verlang naar de nabijheid van God in je leven en je werk.

Ga er niet op uit om iets VOOR God te doen zonder het MET God te doen!

Vraag God MET je mee te gaan en DOOR jou te werken (Exodus 33:14-15).

2. De nabijheid van God is het kenmerk dat christenen van andere mensen onderscheidt (Exodus 33:16).

Wat een christen leider en christenen onderscheidt van alle andere leiders en mensen in de wereld is de nabijheid van de Levende God! (zie Matteüs 28:20)!

- God is aanwezig wanneer je je zonden belijdt en vergeving en reiniging ontvangt (1 Johannes 1:9).
- God is aanwezig wanneer je stille tijd houdt, aan Zijn voeten zit en van Hem leert (Lukas 10:39).
- God is aanwezig wanneer je je dagelijkse taak verricht alsof je die voor Hem verricht (Kolossenzen 3:17). “In de Naam van Jezus Christus” betekent: dat je spreekt en handelt in volkomen afhankelijkheid van Zijn volbrachte verlossingswerk, in volkomen afhankelijkheid van Zijn geopenbaarde wil in de Bijbel en in volkomen afhankelijkheid van Zijn nabijheid met Zijn liefde, kracht en wijsheid.
- God is aanwezig wanneer je Hem vraagt om Zijn leiding, wijsheid, kracht, hulp, enz. voor alles wat je die dag onderneemt (Spreuken 3:5-6). Onthoudt dat wanneer je iets onderneemt zonder Hem, het volkomen tevergeefs is. “Als de HEER het huis niet bouwt, vergeefs zwoegen de bouwers; als de HEER de stad niet bewaakt, vergeefs doet de wachter zijn ronde. Vergeefs is het dat je vroeg opstaat, je laat te ruste legt, je aftobt voor wat brood –
- Hij geeft het zijn lieveling in de slaap” (Psalm 127:1-2). Maar wie in Jezus Christus blijft, draagt veel vrucht (Johannes 15:5)!

Dus, zorg er voor dat elke dag meetelt door je te oefenen in de tegenwoordigheid en nabijheid van God in je leven!

3. De nabijheid van God is de veilige zekerheid van de christen (Romeinen 8:31-34).

Paulus zegt, “Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?” Christenen zijn vrijgemaakt van de slavernij aan de wet van de zonde en de dood (dat wil zeggen, van de overheersende macht van hun zondige natuur). Christenen zijn vernieuwd door de Heilige Geest Die in hen woont, Die hen erkent als Zijn kinderen en erfgenamen en hen voortdurend heiligt. Wie kan dan tegen een christen zijn (Romeinen 8:31)?

Als God het grotere gedaan heeft, zal Hij dan het kleinere ongedaan laten? Als God Zijn werk van verlossing door Jezus Christus VOOR christenen voltooid heeft, dan zal Hij ook Zijn werk van verlossing en heiliging IN christenen voltooiën en Zijn werk van verlossing en dienstbaarheid DOOR de christenen voltooiën (Filippenzen 1:6! Als God besloten heeft Zijn Zoon, Jezus Christus, aan ons prijs te geven, dan zal Hij heel zeker ook aan ons met Jezus Christus alles schenken wat we in Zijn ogen nodig hebben! Gods oneindige grote liefde voor christenen kan niet en zal nooit ophouden (Romeinen 8:32)!

Als God al de zonde aan het kruis heeft verdoemd,
wie kan christenen dan nog veroordelen
(Romeinen 8:33-34)?

Aanbidding

Aanbid God voor Zijn aanwezigheid. Doe dat kort, om de beurt, of in kleine groepen van drie mensen.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] DEUTERONOMIUM 11:13-21; 13:1-5; 16:18-20; 17:14-20; 18:9-13;18:14-22
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Deuteronomium 11:13-21; 13:1-5; 16:18-20; 17:14-20; 18:9-13; 18:14-22). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

4	ONDERRICHT (70 minuten) [GEMEENSCHAP] KENMERKEN VAN DE GEMEENTE (DE KERK)
----------	--

Een brok gloeiende steenkool blijft alleen gloeien als hij door andere gloeiende brokken steenkool omringd wordt. Zo blijft ook een gelovige alleen groeien en functioneren als hij omringd wordt door andere gelovigen. Een gelovige heeft andere gelovigen nodig om te groeien en te dienen. De Christelijke Gemeenschap wordt in de Bijbel “de Gemeente” of “de Kerk” genoemd. De Gemeente is het Lichaam van Christus en kan niet van haar Hoofd, Jezus Christus gescheiden worden.

Meestal beginnen kerkgenootschappen onderricht over “de gemeente” (de kerk) te geven alleen vanuit hun eigen historische positie (hun eigen kerkgeschiedenis). Maar, alle kerken zouden onderricht moeten geven over wat Jezus Christus en de apostelen leerden over de Kerk in de Bijbel! De Bijbel spreekt over de Gemeente/kerk als het ENE Lichaam van Christus (één Gemeente/Kerk)! De Bijbel spreekt nooit over “kerkgenootschappen”!

A. HET WOORD “GEMEENTE (KERK)” IN DE BIJBEL

Het woord voor “gemeente” of “kerk” in de oorspronkelijke taal van de Bijbel (Grieks) is “ekklésia”. Het betekent letterlijk “de door God uitgeroepen” (uit de wereld). Het heeft de volgende betekenissen in de Bijbel:

(1) Ekklésia betekent “de Gemeente” van God in het Oude Testament, geleid door “oudsten” (Psalm 107:32 NBG) (zie Rechters 20:2 NBG; Psalm 22:23 NBG; 2 Kronieken 29:28 NBG). Let wel dat de woorden: “gemeente” (Hebreeuws: qahal; Grieks: ekklésia) en “raad van oudsten” (Hebreeuws: moshab zekenim; Grieks: presbiterion) hun oorsprong al in het Oude Testament hebben!

(2) Ekklésia betekent “de Gemeente” van God in het Nieuwe Testament wanneer zij bijeenkomen (1 Korintiërs 11:18; 14:19; 3 Johannes 6).

(3) Ekklésia betekent “de huisgemeente”, de christenen die bijeenkomen in een huis (Romeinen 16:5).

(4) Ekklésia betekent “de zelfstandige gemeente”, het totaal van christenen op één plaats (Matteüs 18:17): bv. Jeruzalem (Handelingen 8:1); Judea, Galilea, Samaria (Handelingen 9:31) (zie Handelingen 15:41; Galaten 1:22; Openbaring 1:12-13,20).

(5) Ekklésia betekent “de universele of wereldwijde¹ Gemeente (Kerk)”, “het Lichaam van Christus”, waartoe alle zelfstandige gemeenten en christenen in de wereld behoren (Matteüs 16:18; Efeziërs 1:21-22; 3:10; 5:22-33).

B. DE AARD VAN DE WERELDWIJDE GEMEENTE (OF KERK)

De apostelen van Jezus gebruiken verschillende beelden in het Nieuwe Testament om te beschrijven wat de christelijke Gemeente (Kerk) is en hoe zij functioneert. De beelden beschrijven de aard van de Gemeente. De aard van de Gemeente beïnvloedt de functies en vormen van de Gemeente.

Beeld 1. De christelijke Gemeente (Kerk) is een geestelijke gemeenschap en niet een gebouw van stenen.

Lees 1 Petrus 2:4-5; Efeziërs 2:21-22; (Handelingen 17:24-25; 1 Korintiërs 3:6-11).

(1) Het geestelijke gebouw.

De Gemeente (Kerk) is nooit een kerkgebouw van stenen waar christenen bijeenkomen (Handelingen 17:24-25), maar altijd een geestelijke gemeenschap, een groep mensen in welke God door de Geest woont (Efeziërs 2:22). Daarom is de

¹ Grieks: katholikos. Dus het woord “katholiek” betekent NIET rooms katholiek, maar WEL “algemeen” of “wereldwijd”. Alle christenen in de wereld horen tot de “wereldwijde Kerk”. De rooms katholieke Kerk is niets meer dan een kerkgenootschap (één van de menselijke organisaties binnen het ene Lichaam van Christus)!

Gemeente (Kerk) “een geestelijk huis” (Grieks: oikos), “een gebouw” of “een tempel”, afgezonderd en toegewijd voor geestelijke doeleinden (heilig) (Efeziërs 2:21). De Gemeente is opgebouwd uit “levende stenen” (de gelovigen) (1 Petrus 2:5 HSV).

(2) Het geestelijke fundament.

“Het fundament” van dit geestelijke huis bestaat uit de apostelen van Jezus (inclusief Paulus) en de profeten (verkondigers) uit de eerste eeuw n.C. (Handelingen 15:32,22). Jezus Christus is “de Hoeksteen” (Efeziërs 2:20; 1 Petrus 2:6-8). Deze apostelen en profeten waren de oog- en oorgetuigen van Jezus Christus en hebben geen opvolgers. Samen met de nieuwtestamentische profeten (verkondigers) verkondigden de apostelen het evangelie, maakten discipelen en stichtten nieuwe onafhankelijke gemeenten in Judea, Samaria, Galilea, en tot aan het uiteinden van het Romeinse Rijk (Handelingen 1:8; 9:31; 14:21-23). Christenen behoren te weten hoe zij zich moeten gedragen in “het huis van God” (Grieks: oikos), dat wil zeggen de Kerk van de levende God (1 Timoteüs 3:15).

Beeld 2. De christelijke Gemeente (Kerk) is een gezin of familie en niet een bedrijf.

Lees 1 Timoteüs 3:14-15; Efeziërs 2:19; (Efeziërs 3:14-15).

(1) Het is een familie of huisgezin.

De Gemeente (Kerk) is “de huisgenoten (huisgezin)” (Grieks: oikeioi) van God (Efeziërs 2:19). De Gemeente wordt ook genoemd “de familie (Grieks: patria)” van God in de hemel en op de aarde (Efeziërs 3:15).

(2) Je wordt lid door wedergeboorte.

Mensen kunnen zich aan een bedrijf verbinden als je over de juiste kwaliteiten beschikken en gehoord worden door een arbeidscontract te ondertekenen waarin hun taken en salaris beschreven staan. Maar mensen worden alleen verbonden aan de Gemeente (Kerk) door Gods onverdiende genade en door wedergeboorte door de Heilige Geest (Johannes 1:12-13; Johannes 3:3-8; 1 Korintiërs 12:13).

(3) Het gaat om relaties.

In een bedrijf is de werkgever de baas van de werknemers en zijn de werknemers collega's van elkaar. Maar in de Gemeente (Kerk) is God “de Vader” van Zijn “kinderen”, vormen zij samen een “gezin” of “familie” en zijn de leden “broeders en zusters” van elkaar (1 Timoteüs 5:1-2).

(4) Het doel is liefhebben.

In een bedrijf is “wat je doet” (prestaties, successen en productie) het belangrijkste. Maar in de Gemeente (Kerk) is “wie je bent” (je relaties en elkaar liefhebben) het belangrijkste.

Beeld 3. De christelijke Gemeente (Kerk) is een organisme, een levend lichaam en niet alleen maar een organisatie.

Lees Efeziërs 1:22-23; Efeziërs 4:16; Handelingen 15:28; (1 Korintiërs 12:12-13; Efeziërs 2:14-15).

(1) Organisme.

De Gemeente (Kerk) is “het Lichaam van Christus” (1 Korintiërs 12:12-13; Efeziërs 1:23) of “de éne nieuwe mens” (Efeziërs 2:15). De Gemeente hoort niet alleen maar als een organisatie te functioneren, maar als een levend organisme. Een levend organisme is een georganiseerd lichaam waarin de onderdelen met elkaar verbonden zijn, wederzijds afhankelijk zijn en een gemeenschappelijk leven met elkaar delen.

(2) Het Hoofd en Leiding/Management van de Gemeente.

Een organisatie wordt geleid door een gewoon mens (een president, voorzitter of directeur). Maar de wereldwijde Gemeente (Kerk) wordt geleid door het Hoofd, Jezus Christus Zelf (Efeziërs 1:22)². Een organisatie wordt van buitenaf bestuurd door menselijke doelen, beleid en regels. Maar de Christelijke Gemeente wordt van binnenuit bestuurd door goddelijke doelen beschreven in de Bijbel en door de Heilige Geest Die in christenen woont (Efeziërs 2:22) en deze doelen in hun levens en de gemeente uitwerkt.

Een organisatie heeft beperkte en gespecialiseerde doelen (bijvoorbeeld een onderdeel van sport of een bepaald product), maar de Gemeente/Kerk is betrokken bij elk gebied en met elk aspect van het menselijk leven (Efeziërs 1:9-10; 2 Korintiërs 10:3-5). Zij is begaan met het geestelijke leven en het gewone leven (sociaal, intellectueel en emotioneel, met waarheid en gerechtigheid, met gezinnen en de gemeenschap, met leven in de tegenwoordige tijd en leven in de toekomst).

(3) Lidmaatschap van de Gemeente.

Een mens wordt lid van een organisatie door zich aan te sluiten, maar een mens wordt lid van de Gemeente door “de doop met de heilige Geest” (wedergeboorte) (1 Korintiërs 12:13). De leden van een organisatie staan tijdelijk op papier geregistreerd, maar de leden van de Gemeente staan voor eeuwig in de hemel ingeschreven (Hebreeën 12:23) en hun lidmaatschap is “verzegeld” (voor eeuwig gegarandeerd) door de inwonende Heilige Geest (2 Korintiërs 1:21-22). De leden van een organisatie komen overeen met “het tegenwoordige Jeruzalem dat met haar kinderen op de aarde in

² En dus niet door een paus, kardinaal, patriarch, metropoliet, aartsbisschop, bisschop, dominee of voorganger!

slavernij is”, maar de leden van de Gemeente, hebben tot hun “moeder het Jeruzalem dat boven is en haar kinderen zijn vrij” (Galaten 4:25-26). Dus, de leden van een organisatie hebben alleen een formele en zeer kwetsbaar band met een historische groep mensen, een menselijk leider en met elkaar, maar de leden van een ware gemeente zijn onverbreekelijk verbonden met Christus, met het wereldwijde Lichaam van Christus en met andere wedergeboren leden.

(4) De cultuur van de Gemeente.

Een organisatie is vaak statisch, log en stug door de menselijke en culturele tradities. De leden zijn geneigd zich te houden aan uniformiteit: zij zijn geneigd dezelfde meningen en tradities te hebben, spreken en handelen op dezelfde wijze en zijn afkerig deel te nemen aan nieuwe of andersoortige activiteiten. Zij verkiezen dat iedereen op dezelfde manier denken, handelen en van dezelfde dingen genieten (zelfs dezelfde soort kleding te dragen en dezelfde liturgie te volgen). Maar de Ware Gemeente/kerk groeit en vernieuwt zich voortdurend door (Efeziërs 4:16) door on-Bijbelse tradities los te laten (Markus 7:1-16) en in plaats daarvan de cultuur van het koninkrijk van God aan te nemen (Matteüs 5 tot 7), zich te houden aan de waarheid, elkaar op te bouwen en lief te hebben. (Efeziërs 4:15-16). De leden van de Ware Gemeente/Kerk omarmen en bevorderen diversiteit (veelvormigheid). In het Lichaam van Christus is een grote verscheidenheid van mensen (dikwijls met verschillende menselijke culturen), geestesgaven, taken (bedieningen) en werkingen (manifestaties van de Geest) (1 Korintiërs 12:4-7).

(5) Besluitvorming in de Gemeente.

In een organisatie worden besluiten vaak genomen door een autocratische hoge ambtenaar of directeur of door democratisch te stemmen. Maar in de Gemeente (Kerk) horen besluiten altijd gebaseerd te zijn op de juiste uitleg van de Bijbel en zoveel mogelijk op eenstemmigheid (consensus, overeenstemming) (Handelingen 15:28): eenheid van het Christelijke Geloof (Efeziërs 4:13)³, eensgezindheid, één van ziel en één van gevoelens te zijn (Efeziërs 4:3; Filippenzen 2:2-4). Een organisatie is autocratisch (beheerd door één persoon), of democratisch (beheerd door de mensen), maar de Gemeente/Kerk is theocratisch (beheerd door God) of Christocratisch (beheerd door Jezus Christus)!

Beeld 4. De christelijke Gemeente (Kerk) is een kudde schapen geleid door herders en niet een kudde rundvee voortgedreven door “cowboys”.

Lees 1 Petrus 5:1-4 HSV; 1 Petrus 2:25 HSV.

(1) Kudde behoort aan God.

De Gemeente (Kerk) is nooit het bezit van een kerkgenootschap, maar behoort alleen aan God – het is “de kudde van God” (1 Petrus 5:2). Jezus Christus heeft elk christen met Zijn eigen kostbaar bloed gekocht (Matteüs 16:18; Handelingen 20:28).

(2) De kudde hoort door herders geleid te worden.

De Gemeente wordt geleid door de Heere Jezus Christus, de Herder (Pastor) en Opziener (Bisschop) van zielen, de Opperherder van de gemeente. De raad van oudsten (ouderlingen) zijn ondergeschikte herders (1 Petrus 5:1-3).

(3) De kudde volgt de herders vrijwillig.

De leden volgen de oudsten vrijwillig. In de meeste delen van de wereld worden kudden rundvee vooruit gedreven door “cowboys”, die er achteraan joelen en met hun zweep slaan. Maar kudden schapen hebben herders die voorop lopen en die door de schapen gewillig gevolgd worden. Zo behoort ook de Gemeente niet een kudde rundvee te zijn die door een aantal kerkleiders in een bepaalde (dogmatische, nationale of culturele) richting gedreven en overheerst wordt. De gemeente behoort een kudde schapen te zijn, die gewillig en van harte de ondergeschikte herders (de oudsten) volgt omdat deze de Opperherder volgen (*Lees Ezechiël 34:1-24*).

Beeld 5. De christelijke Gemeente (Kerk) is inclusief, internationaal, en niet exclusief, nationaal.

Lees 1 Petrus 2:9-10; Openbaring 5:9-10; (Efeziërs 2:14-19).

(1) Het internationale volk: een uitverkoren volk onder de andere volken.

De Gemeente (Kerk) is: “een uitverkoren geslacht”, “een Koninkrijk van priesters”, “een heilige natie”, “een volk dat God zich verworven heeft”. “Eens was u geen volk, nu bent u Gods volk” (1 Petrus 2:9-10) dat uit alle natuurlijke volken op de aarde voortkomt. De Gemeente is niet een nationale gemeenschap, die mensen uit andere nationaliteiten uitsluit. Het is ook geen kerkgenootschap dat gelovigen uit andere gemeenten uitsluit.

Christenen mogen niet kiezen wie bij de Gemeente (Kerk) hoort. Het is God Zelf die mensen uit elke stam en taal en volk en natie op aarde (Openbaring 5:9-10) uitkiest om bij zijn Koninkrijk, volk of Gemeente te horen (2 Tessalonicenzen 1:1). Het is verboden mensen uit andere volken te beletten leden van de gemeente te worden (1 Tessalonicenzen 2:13-16). Elke plaatselijke gemeente behoort mensen van verschillende naties en culturen in hun omgeving op te nemen. De dood en opstanding van Jezus Christus heeft “de muur van vijandschap” die scheiding maakte tussen de Joodse en Griekse leden van de Gemeente afgebroken (Efeziërs 2:13-15).

³ Objectieve genitief

(2) Het internationale Koninkrijk.

De Gemeente is “een koninklijk priesterschap” (een koninkrijk van priesters) (1 Petrus 2:9; Openbaring 1:6). De Gemeente is de zichtbare manifestatie van het Koninkrijk van God in zijn tegenwoordige fase (Matteüs 13:36-43; Matteüs 16:18-19; Matteüs 21:42-44).

Beeld 6. De christelijke Gemeente (Kerk) is een Bruid die nog niet volmaakt is, maar zich klaarmaakt voor de bruiloft (de volmaakte werkelijkheid).

Lees Galaten 4:21-31; Openbaring 19:5-10; Openbaring 21:1-2,9-10; Matteüs 13:24-30,36-43.

De Gemeente (Kerk) is nu nog “de Bruid van Christus” (Efeziërs 5:32), maar zal bij de wederkomst van Jezus “de Vrouw van Christus” worden (Openbaring; 21:1-2,9-10).

(1) De Gemeente is het Hemelse Jeruzalem (Galaten 4:21-31) die zich voorbereid het Nieuwe Jeruzalem te worden (Hebreeën 10:8-10; Hebreeën 12:22-24; Hebreeën 13:14).

De slavin, Hagar, is een symbool voor de Gemeenschap die leeft in overeenstemming met het verbond van de wet. Dit is vooral de ceremoniële wet van Mozes, die God 645 jaar later aan het verbond van genade toegevoegd heeft. Hagar brengt kinderen voort die slaven van de wet zijn. Zij is het beeld van mensen⁴ die door het houden van de wet gerechtvaardigd willen worden. De burgers van het tegenwoordige Jeruzalem zijn slaven van de wet.

Maar de vrije vrouw, Sara, is een symbool voor de Gemeente die leeft in overeenstemming met het verbond van de belofte of verbond van genade. Sara brengt kinderen voort die door Jezus Christus bevrijd zijn. Zij is het beeld van mensen die door geloof in Jezus Christus gerechtvaardigd zijn en door de Heilige Geest wedergeboren zijn. De burgers van het Hemelse Jeruzalem zijn alleen mensen die in Jezus Christus geloven, hetzij zij gedurende de oudtestamentische periode in de Messias geloofden Die toen nog moest komen (Jesaja 56:3-8; Galaten 3:8; Galaten 4:26; Hebreeën 11:8-10,13-16), hetzij zij gedurende de nieuwtestamentische periode in Christus geloven Die al gekomen is (Filippenzen 3:20; Hebreeën 12:22-24; Hebreeën 13:14).

(2) De Gemeente is de Bruid van Christus die zich voorbereid voor de bruiloft van het Lam (Openbaring 19:5-10; Openbaring 21:1-2,9-10).

Tot de wederkomst van Christus, bereid Christus Zijn Bruid voor door haar te heiligen door het Woord (Efeziërs 5:25-27). Hij is bezig haar compleet in wezen en voltallig in aantal (Grieks: to pléroma) te maken (Efeziërs 1:23; zie Romeinen 11:25-26 HSV).

Maar ook de Bruid (de Gemeente/Kerk) is bezig zichzelf gereed te maken voor “de bruiloft van het Lam” (Openbaring 19:7) door een oprechte en zuivere toewijding aan Christus (2 Korintiërs 11:2-3). Alleen bij de wederkomst van Christus zal de Gemeente voltallig in aantal (Romeinen 11:25-26) en volmaakt in wezen zijn (Efeziërs 5:26-27; 1 Johannes 3:1-3; Filippenzen 3:21). Alleen dan zal het aantal Joden die gedurende de geschiedenis gelovigen in Jezus Christus zullen worden (“de volheid van Israël” of “heel Israël”) en het aantal heidenen die gedurende de geschiedenis gelovigen in Jezus Christus zullen worden (“de volheid van de heidenen”) (Romeinen 11:25-26) voltallig zijn. Dus de Gemeente (Kerk) is in haar huidige vorm nog niet volledig (voltallig) of volmaakt (Matteüs 13:24-30,36-43).

Er is maar één Lichaam van Christus, één wereldwijde Gemeente/Kerk (Matteüs 16:18-19; Handelingen 9:31) en die bestaat uit alle gemeenten in de wereld en gedurende de hele geschiedenis van de wereld. Deze gemeenten zijn onder de leiding van Jezus Christus door Zijn Geest, Zijn Woord (de Bijbel) en de raad van oudsten van elke gemeente die de Heilige Geest aangesteld heeft als opzieners (bisschoppen) en herders (pastors) van die gemeente) (dus onafhankelijk van de overheersing van andere gemeenten of andere leiders). Maar de gemeenten zijn in alle andere aspecten wederzijds afhankelijk op een Bijbelse manier, horen dezelfde onderwijzingen te hebben (1 Korintiërs 4:17), regels (1 Korintiërs 7:17) en praktijken (1 Korintiërs 11:16; 1 Korintiërs 14:33) en horen te streven naar dezelfde cultuur van het koninkrijk van God (Matteüs 5 tot 7). De leden van de Gemeente zijn *in de hemel geregistreerd* (Galaten 4:26; Hebreeën 12:23a). Registratie op de aarde is alleen aan te bevelen ter wille van een ordelijke organisatie, maar is niet verplicht en is zeker geen bewijs van lidmaatschap van het Lichaam van Christus.

De Gemeente of Kerk bestaat uit allen in de hemel: God de Vader, de Heer Jezus Christus, alle engelen en alle gelovigen uit het Oude Testament en het Nieuwe Testament die al gestorven zijn (Efeziërs 3:15; 1 Tessalonicenzen 4:13-17 HSV; Hebreeën 11:10,16; Hebreeën 12:22-24) en uit alle christenen die nog op de aarde leven maar in de hemel geregistreerd staan. Christenen van vandaag kijken verlangend uit naar “de stad die komt”, dat wil zeggen wanneer de Gemeente (Kerk) volledig voorbereid en gereed is als Bruid van het Lam (Hebreeën 13:14).

Bij de terugkomst van Christus zal de bruiloft van het Lam plaatsvinden en zal God door Christus alle dingen nieuw maken en zal Hij bij Zijn volken (de gelovigen uit alle naties) op de nieuwe aarde wonen (Openbaring 21:3-5). Alleen dan is de Gemeente (Kerk) helemaal voltallig en volmaakt.

⁴ Joden, christenen en Moslims

(3) De Gemeente bestaat uit de Strijdende Kerk op aarde en tegelijk de Triomferende Kerk in de hemel.

De tegenwoordige Christelijke Gemeenschap is nog steeds “de Strijdende Kerk op de aarde” (Matteüs 16:18-19; Efeziërs 6:10-18; Hebreeëen 11:9-10,13; Hebreeëen 12:1-3; Hebreeëen 13:13-14; Openbaring 12:10-12) en tegelijk “de Triomferende Kerk in de hemel” (Efeziërs 3:14-15; 1 Tessalonicenzen 4:13-17; Hebreeëen 11:10,14-16; Hebreeëen 12:22-24; Hebreeëen 13:14).

Maar bij de wederkomst van Christus zal de bruiloft van het Lam plaatsvinden en “het Hemelse Jeruzalem” zal uit de hemel (1 Tessalonicenzen 4:14-16) en de lucht, waar het laatste oordeel plaatsvindt (1 Tessalonicenzen 4:17), op de nieuwe aarde neerdalen als “het Nieuwe Jeruzalem” of “de bruid of vrouw van het Lam” (Openbaring 21:1-2,9-10). Dan zal de Gemeente niet langer de Strijdende Kerk, maar alleen “de Triomferende Kerk” zijn. Dan zal de Gemeente volledig in aantal en volmaakt in wezen zijn (1 Johannes 3:1-3). Dan zullen de almachtige God en Zijn Lam op de nieuwe aarde met Zijn volk wonen. Dan zal Hij een eind maken aan de dood, rouw, jammerklachten en pijn. Dan zal alles nieuw geworden zijn (Openbaring 21:3-5).

(4) De Gemeente is tegenwoordig nog de onvolmaakte Gemeente/Kerk van God die bij de wederkomst de volmaakte Gemeente/Kerk van God zal zijn (Matteüs 13:24-30,36-43).

Vóór de wederkomst van Christus is de Christelijke Gemeente als onderdeel van het Koninkrijk van God in zijn huidige vorm een gemengde gemeenschap bestaande uit echte christenen (de tarwe) en naamchristenen (het onkruid). Echte christenen zijn nog niet voltallig of volmaakt in wezen, maar groeien nog naar geestelijke en morele volwassenheid. Naamchristenen lijken soms veel op ware christenen, maar toch zijn zij in hun hart en leven nog niet wedergeboren.

Bijvoorbeeld, naamchristenen zijn symbolisch als “slechte vruchten” (Matteüs 7:16-20) of “kaf” (Matteüs 3:10-12) of “onkruid” die op graan lijken (Matteüs 13:24-30,47). Zij spreken en gedragen zich op het eerste oog als echte christenen (Matteüs 7:21-22). Toch zijn zij “verdorde takken” die lijken alsof zij nog bij de Wijnstok horen (Johannes 15:6). Zij zijn leden van de Gemeente die als “wrede wolven” de kudde niet ontzien, maar de waarheid verdraaien om de discipelen voor zich te winnen (Handelingen 20:29-31). Zij zijn “valse apostelen” die een andere Jezus verkondigen, een andere geest (niet de Heilige Geest) hebben en een ander evangelie verkondigen dan waarvan de Bijbel spreekt (2 Korintiërs 11:4,13-15). Zij zijn “valse broeders” die de Gemeente (Kerk) infiltreren ten einde de waarheid te verdraaien (Galaten 1:6-9; Galaten 2:4-5).

Naamchristenen zijn mensen die eenmaal verlicht werden (dat wil zeggen, met water gedoopt zijn), aan het Avondmaal of (eucharistie in de rooms katholieke Kerk) deelgenomen hebben, de verkondiging van Gods Woord dikwijls hebben gehoord, misschien zelfs de machtige daden van God in de Gemeente gezien hebben (in kort: “gedeeld hebben in wat de Heilige Geest in de Gemeente deed”) en toch daarna afvallig zijn geworden. Zij kruisigen voor zichzelf de Zoon van God opnieuw en stellen Hem aan de bespotting bloot. Als hun levens doorgaan met het produceren van dorens en distels, zijn zij waardeloos en rijp voor de vervloeking. Zij tonen wat zij altijd al waren: een verdorde en dode tak. Zij zullen uiteindelijk in vlammen opgaan (Hebreeëen 6:6-8). Alleen wanneer dergelijke mensen wedergeboren worden, zullen zij volkomen vergeven worden (Hebreeëen 8:10-12).

Bij de wederkomst zal Christus deze onwedergeboren mensen, die de wetten van God verkracht hebben en anderen ten val gebracht hebben, uit zijn Koninkrijk verzamelen en in de vuuroven (de hel) werpen (Matteüs 13:36-43,48-50; Matteüs 25:31-33; zie Johannes 15:6). Dan zal de uiteindelijke zichtbare manifestatie van de Christelijke Gemeente “het Koninkrijk van God in haar laatste fase op de nieuwe aarde zijn” (Matteüs 25:34; Openbaring 11:15).

C. DE LEIDING VAN DE CHRISTELIJKE GEMEENTE (KERK)

De Bijbel leert dat er maar één Lichaam van Christus is. Er is maar één “algemene” of “wereldwijde”⁵ Christelijke Kerk.

1. Jezus Christus is de Verlosser en Heer van de wereldwijde Gemeente (Kerk).

Lees Handelingen 20:28; (1 Petrus 1:18-19; 1 Korintiërs 6:20).

De Christelijke Gemeente (Kerk) is niet het eigendom van een bepaalde persoon (bv. de stichter), of een bepaalde leider (de voorganger), of van een bepaalde organisatie (bijvoorbeeld kerkgenootschap). De Gemeente behoort alleen aan Jezus Christus! Hij noemt de Gemeente “Mijn Kerk” (Matteüs 16:18) en God heeft de Gemeente verworven vanuit elk volk in de wereld door het bloed van Zijn eigen Zoon (Handelingen 20:28; 1 Korintiërs 6:20; 1 Petrus 1:18-20).

2. Jezus Christus is de Oprichter en Bouwer van de wereldwijde Gemeente (Kerk).

Lees Matteüs 16:18-19

De Gemeente (Kerk) werd niet opgericht en gebouwd door een mens (een kerkplanter) of een menselijke instelling (een kerkgenootschap), maar door Jezus Christus! Hij zegt dat Hij Zijn Gemeente (Kerk) bouwt op deze “rots” (Grieks: petra) (Matteüs 16:18). Hij gebruikte de apostel Petrus (Grieks: petros)(zijn naam betekent: rots) en zijn prediking van het koninkrijk van God om de eerste gemeenten onder de Joden, de Samaritanen en de heidenen (Handelingen 2,8,10) te

⁵ Grieks: katholikos betekent: “wereldwijd” (en is dus niet dezelfde als “Rooms Katholiek”).

stichten. De apostelen en de profeten (de predikers in de vroegste kerk) vormen de historische fundament van de Gemeente (Efeziërs 2:20).

Het gezag dat in Matteüs 16:19 aan Petrus werd gegeven, werd in Matteüs 18:18 aan de Twaalf apostelen gegeven (Johannes 20:23). De plaatselijke gemeente heeft een aandeel in de uitoefening van dit gezag (vooral om mensen in de Gemeente op te nemen of buiten te sluiten) (Matteüs 18:17; zie 1 Korintiërs 5:12-13; 1 Korintiërs 6:4).

3. Jezus Christus is het Hoofd en de Opziener (Bisschop) van de wereldwijde Gemeente (Kerk).

Lees Kolossenzen 1:17-18; 1 Petrus 2:25; (1 Petrus 5:4).

De Gemeente (Kerk) heeft niet zomaar een mens (bv. een bisschop, pastor of voorganger) of een menselijke instelling (bv. een concilie, synode) als haar hoofd. Alleen Jezus Christus is “het Hoofd” (Efeziërs 1:22; Kolossenzen 1:18a). Jezus werd door God de Vader Zelf aangesteld als “Degene naar wie alle mensen moeten luisteren” (Matteüs 17:5; zie Handelingen 3:22-23)!

Jezus Christus is “de Apostel” en “de Hogepriester” van het geloof dat wij belijden (Hebreeën 3:1), “de Opperherder of Opper Pastor” (1 Petrus 5:4) en “de Opziener of Bisschop” (1 Petrus 2:25) van de hele wereldwijde Gemeente (Kerk)!⁶ Geen aardse voorganger, dominee, bisschop, kardinaal, paus, patriarch, apostel of profeet mag ooit deze plaats van Jezus Christus innemen!

Jezus Christus voert Zijn gezag als Hoofd van de wereldwijde Gemeente uit door :

- de Bijbel (correct uitgelegd)
- door de Heilige Geest (die nooit in strijd met de Bijbel spreekt)
- en in plaatselijke gemeenten door de raad van oudsten (1 Timoteüs 4:14).

De Bijbel leert niets over wereldwijde Concilies of Algemene Synodes of Conferenties. Het hoogste gezag wordt op het plaatselijke vlak gevonden bij Christus door middel van Zijn Woord (de Bijbel), Zijn Geest en de plaatselijke raad van oudsten (ouderlingen).

Jezus Christus is niet alleen het Hoofd van de Gemeente, maar ook het Hoofd van het Universum (Efeziërs 1:10,22)! Het universum is in alles volkomen afhankelijk van Jezus Christus (Hebreeën 1:3). Jezus Christus heerst over het universum in het belang van Zijn Gemeente! Hij is ook het Hoofd van alle bovenaardse wezens, machten en krachten en niets in het universum valt buiten Zijn heerschappij (Matteüs 28:18; 1 Petrus 3:22).

4. De Gemeente (Kerk) is het Lichaam en de Volheid van Christus.

Lees Efeziërs 1:22-23.

De Gemeente (Kerk) is niet onderdeel van een menselijke organisatie (kerkgenootschap), maar is “de volheid” van Jezus Christus (Efeziërs 1:23). De relatie tussen Christus en de Gemeente is “een groot geheimenis” (Efeziërs 5:31-32). Net zoals een bruid “het complement” van de bruidegom is en samen met de bruidegom één volheid, één geheel vormt (Genesis 2:24; Matteüs 19:5-6), zo is de wereldwijde Gemeente “het complement” van Christus en vormt samen met Christus één volheid, één geheel. Het Hoofd (Christus) en het Lichaam (de Gemeente) vormen, één volheid, één geheel. Het Lichaam van Christus bestaat uit alle plaatselijke, zelfstandige gemeenten, christelijke organisaties (in de Rooms Katholieke Kerk: orden) en individuele christenen wereldwijd, dat veel meer dan een enkele gemeente is! Geen enkel kerkgenootschap mag er aanspraak op maken de enige of ware Kerk van Christus te zijn!

Het Lichaam (de wereldwijde Gemeente) voert de wil en het doel van het Hoofd (Christus), zoals het in de Bijbel geopenbaard is, uit! De Gemeente wordt niet geroepen de wil en het doel van een mens (bv. pastor, bisschop, apostel, enz.) of van een overkoepelende organisatie (concilie, synode, conferentie, kerkgenootschap enz.) uit te voeren. Jezus Christus gebruikt de Gemeente (Kerk) om zijn wil, doel en plannen uit te voeren in de geschiedenis van de wereld, namelijk, mensen te verlossen, hen tot discipelen van Christus te maken, hen te doen groeien en te heiligen, en Zijn Koninkrijk (koningschap) en gerechtigheid overal op aarde uit te breiden. Zijn Koninkrijk (koningschap) is eerst “in christenen” (Lukas 17:21-22), dan “in de wereld” (Matteüs 12:28), maar “niet van de wereld” (Johannes 18:36-37) en uiteindelijk zal het “de hele vernieuwde aarde en universum” insluiten (Matteüs 25:34; Handelingen 3:21; Romeinen 8:19-22; Openbaring 21:1-5).

5. De Gemeente (Kerk) zou altijd en alleen God in Christus moeten verheerlijken.

De Gemeente (Kerk) mag niet bepaalde mensen (bv. een leider of een bepaald “heilig verklaarde” persoon) of een menselijke instelling (bv. een bepaald kerkgenootschap, christelijk organisatie of orde) verheerlijken, maar zou altijd en alleen God door Jezus Christus moeten verheerlijken (Efeziërs 3:21; Johannes 16:14). God zegt: “Mijn eer zal Ik aan geen ander geven” (ongeacht of het een ander “god”, godsdienst, afgod of een mens is) (Jesaja 42:8; Jesaja 48:11 HSV). Het doel van de wereldwijde Gemeente is: “Soli Deo Gloria” (Alleen aan God de eer!) “Alles is uit Hem ontstaan, alles is door Hem geschapen, alles heeft in Hem zijn doel. Hem komt de eer toe tot in eeuwigheid. Amen” (Romeinen 11:36)!

⁶ Grieks: kephalé (hoofd), apostolos (apostel), archiereus (hogepriester), poimén (herder), episkopos (bisschop) van de wereldwijde (Grieks: katholikos > katholieke) Gemeente (NIET de rooms katholieke kerk)

D. DE OPBOUW VAN DE WERELDWIJDE GEMEENTE (KERK)

De wereldwijde Gemeente blijft niet stilstaan en blijft niet onveranderd. Zij groeit met betrekking tot geestelijke kwaliteit en in numeriek kwantiteit. Haar groei in kwaliteit is absoluut noodzakelijk voor haar groei in kwantiteit. De wereldwijde Gemeente wordt opgebouwd door het dienen van alle christenen, door de groeiende eenheid en liefde in relaties, en door de steeds toenemende volwassenheid van de gelovigen.

1. De Gemeente groeit kwantitatief door evangelisatie onder niet-christenen.

Lees Handelingen 20:20-27; Efeziërs 3:6-12.

De Gemeente groeit in kwantiteit door de evangelisatie van christenen. Christenen verkondigen de boodschap van Gods genade en roepen mensen op zich te bekeren tot de God van de Bijbel en tot geloof in Jezus Christus. Zij verkondigen het Koninkrijk (koningschap) van God, het hele raadsbesluit (wil, plan) van God (Handelingen 20:27 HSV), de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus (Efeziërs 3:8) en de wijsheid van God in al haar schakeringen (Efeziërs 3:10). Niemand wordt als een christen geboren. Ieder mens moet wedergeboren worden! Zonder wedergeboorte kan niemand een waar lid van het Lichaam van Christus worden (1 Korintiërs 12:12-13; Johannes 3:3-8). Zonder geloof in Jezus Christus wordt niemand gered (Johannes 3:16,18,36; Johannes 14:6; Handelingen 4:12).

2. De Gemeente groeit kwalitatief door christenen tot discipelen te maken.

Lees Matteüs 28:19; Efeziërs 4:11-16.

De Gemeente groeit in kwaliteit door de nieuwe christenen op te bouwen tot volwassen, functionerende en volhardende christenen. Dit heet “discipelen maken” (Matteüs 28:19-20). Discipelen worden gewoonlijk gemaakt door middel van andere volwassen christenen die de christelijke verantwoordelijkheden voor elkaar uitoefenen (heb elkaar lief, draag elkaars lasten, bemoedig elkaar, enz.). Het doel van discipelen maken is niet om mensen lidmaten van een of ander kerkgenootschap te maken, maar om hen discipelen van Jezus Christus te maken! Zij sporen hen aan hun persoonlijke relatie met Christus te verdiepen, Christus te gehoorzamen en een christelijk karakter te ontwikkelen. De maat van volwassenheid is Christusgelijkvormigheid (Efeziërs 4:13).

Sommige zichtbare resultaten zullen de volgende zijn:

- eenheid op basis van de onderwijzingen van de Bijbel (het Christelijk Geloof), op basis van persoonlijke kennis van Jezus Christus as Verlosser en Heer en dagelijks omgang met Hem (Efeziërs 4:13)
- stabiliteit en onderscheidingsvermogen in de leerstellingen van de Bijbel (Efeziërs 4:14; Romeinen 6:17; Titus 1:9)
- en waarheid en liefde in alle relaties (Efeziërs 4:15).

Een grote valkuil van de Christelijke Gemeenschap is om af te wijken van de waarheid en een compromis te sluiten met de leugen, hetzij in het geloof, hetzij in woorden en daden. Een ander grote valkuil van het Christelijke Gemeenschap is om kil en onverschillig te zijn met betrekking tot de gedachten, gevoelens, beproevingen en belangen van niet-christenen (de mensen die we proberen voor Christus te winnen).

3. De Gemeente groeit kwantitatief en kwalitatief door de toerusting van christenen tot arbeiders.

Lees Markus 13:34; Efeziërs 4:12,16.

De Gemeente wordt opgebouwd door de volgelingen van Christus toe te rusten om dienstbaar te zijn in de wereldwijde Gemeente. Het woord “toerusting”⁷ betekent “te herstellen” (naar de oorspronkelijke bedoeling), “kompleet te maken”, “te trainen” of “toe te rusten”. Toerusting wordt gewoonlijk gedaan door hen die speciale gaven ontvangen hebben (Efeziërs 4:11) en niet noodzakelijk door de oudsten (ouderlingen) van de gemeente.

De christenen worden toegerust voor verschillende taken in de plaatselijke gemeente of in de wereldwijde Gemeente. Bijvoorbeeld, sommigen worden toegerust om evangelisatie te doen, om nazorg te geven, om discipelen te maken, of om barmhartigheid te bewijzen. Anderen worden toegerust om leiding te geven, om Gods Woord te verkondigen, om Gods Woord te onderwijzen, of om pastorale hulp te geven. Geen lidmaat van de Gemeente hoort passief in de bijeenkomsten van de gemeente te zitten. Uiteindelijk hoort iedereen te functioneren in een taak die Christus hem toegewezen heeft (1 Korintiërs 3:5; Markus 13:34).

E. DE FUNCTIES EN VORMEN IN DE WERELDWIJDE GEMEENTE (KERK)

1. Gelijkvormigheid of verscheidenheid in de Gemeente.

Hoewel er één Lichaam van Christus is, bestaat het uit een groot aantal plaatselijke gemeenten⁸ en individuele leden (christenen) (1 Korintiërs 12:12). Aan elke gelovige is genade gegeven zoals Christus dat toebedeeld heeft (Efeziërs 4:7).

⁷ Grieks: katartismos (Efeziërs 4:12); katartizō (Lukas 6:40; Hebr. 13:21); exartizō (2 Timoteüs 3:17)

⁸ De Bijbel spreekt nooit over “kerkgenootschappen”, als de Orthodoxe Kerk, de Rooms Katholieke Kerk, de Presbyteriaanse Kerk, de Baptiste Kerk, de Pinkster Kerk, de Onafhankelijke Kerk, de Chinese kerk, enz.

Deze genade mag uit een van het volgende bestaan:

- één uit de verscheidenheid van geestelijke gaven (1 Korintiërs 12:4)
- één uit de verscheidenheid van taken (bedieningen) (1 Korintiërs 3:5; 1 Korintiërs 12:5,28; Markus 13:34)
- één uit de verscheidenheid van uitingen of openbaringen van de Geest (1 Korintiërs 12:6-7)
- of één uit de verscheidenheid van plaatsen (1 Korintiërs 12:18) in de Wereldwijde Gemeente (Kerk) bestaan!

Het onderscheidende kenmerk van de Gemeente is niet dat we allemaal hetzelfde zijn en hetzelfde kunnen (uniformiteit), maar juist dat we allemaal verschillend en uniek zijn en verschillende dingen kunnen (diversiteit) (1 Korintiërs 12:14-20). Als ieder christen een leider of leraar zou willen zijn, wie zou dan barmhartigheid tonen? Als we allemaal hetzelfde zouden kunnen, zou dat tot spanning en onenigheid leiden. Vele christenen zouden zichzelf overbodig en waardeloos vinden. Verscheidenheid leidt juist tot een grotere eenheid, omdat de bediening van iedere gelovige nodig is voor anderen. Een gemeente kan alleen doen wat zij moet doen, als zij aan de grote verscheidenheid van haar leden ruimte geeft.

De leden van de Gemeente (Kerk) zijn net als de ledematen van een lichaam onderling afhankelijk van elkaar. Niemand zou zich superieur of minderwaardig moeten voelen. Want het oog heeft het oor nodig en de hand heeft de voet nodig. Iedere christen is belangrijk en nodig. Elk lid is noodzakelijk voor het goed functioneren van de gemeente.

Iedere christen heeft van God gezag ontvangen om zijn of haar verantwoordelijkheid uit te oefenen. Bijvoorbeeld, leiderschap in de gemeente is niet een positie, maar een functie (een ambt met een begrensde verantwoordelijkheid en een bijpassend beperkt gezag).

De leden horen voor elkaar te zorgen (*Lees* 1 Korintiërs 12:21-27), elkaar lief te hebben, elkaars lasten te dragen en elkaar te bemoedigen. Dit betreft ook de oudsten (ouderlingen) die op elkaar moeten letten (Handelingen 20:28). Christenen dragen ook verantwoordelijkheid voor de christenen uit andere plaatselijke gemeenten overal in de wereld (2 Korintiërs hoofdstuk 8-9). Elke christen is belangrijk in de ogen van Jezus Christus!

2. Traditionele of eigentijdse vormen in de Gemeente.

Christenen bidden op verschillende manieren, houden hun bijeenkomsten op verschillende manieren, onderrichten de Bijbel op verschillende manieren en vieren het Avondmaal op verschillende manieren. De traditionele manieren of vormen om christelijke functies uit te voeren in de gemeente mogen geen onbuigzame vormen, regels of voorschriften worden. Jezus Christus veroordeelt alle menselijke godsdienstige tradities of traditionele vormen die het Woord van God buiten werking stellen. Hij leert dat zulke tradities volkomen waardeloos zijn, omdat “die geboden van mensen zijn.” Bijvoorbeeld, de Farizeeën in de tijd van Christus hadden bepaalde “vormen” veranderd in “verplichte tradities”. Zij hadden het wassen van handen voor het eten veranderd in een verplicht voorschrift voor alle Joden (*Lees* Matteüs 15:1-9). Jezus veroordeelt vormen die alleen voor de schijn in stand gehouden worden (Matteüs 23:25-29)!

Hoewel alle christelijke functies in de praktijk in een of ander vorm uitgedrukt worden, moeten al deze vormen de Bijbelse leer en functie duidelijk uitdrukken, moeten ze echt betekenis hebben en op een oprechte wijze uitgevoerd worden. De vorm waarin een functie uitgedrukt wordt, mag nooit belangrijker worden dan de inhoud van de functie of de reden waarom iets gedaan wordt (bv. de vorm of methode van dopen met water mag nooit belangrijker worden dan de betekenis van de doop). Geen enkele vorm mag veranderd worden in een vastgelegde regel of voorschrift. Elke vorm moet steeds weer getoetst worden of het nog Gods Woord uitdrukt (Markus 7:1-13).

Een gemeente behoort alle Bijbelse functies op een Bijbelse en eigentijdse wijze uit te voeren.

- De eerste zelfstandige gemeente in Jeruzalem bracht hun “gemeenschap” (functie) in praktijk door elke dag bij elkaar te komen in de tempel (vorm) (Handelingen 2:42,46).
- De manier waarop zij het Avondmaal (functie) hielden, was door het te combineren met een gewone maaltijd thuis (vorm)(Handelingen 2:42,46; 1 Korintiërs 11:17-22).
- De wijze waarin zij hun giften gaven (functie) was door sommige van hun bezittingen te verkopen en het aan de arme mensen uit te delen (vorm)(Handelingen 2:44-45; Handelingen 4:34-35).
- Zij doopten met water (functie), soms buiten bij open water waarin zij konden staan (vorm)(Handelingen 8:36-39a) en soms binnen in een huis waar water over een staand persoon werd uitgegoten (een andere vorm)(Handelingen 9:17-18; Handelingen 22:16; zie Handelingen 2:17; Titus 3:5).
- En zij baden (functie) zoals de Joden dat doen met opgeheven handen (vorm) (1 Timoteüs 2:8; Psalm 134:2) of door te knielen (een andere vorm)(Handelingen 20:36; Efeziërs 3:14).

Maar let op, nergens in de Bijbel wordt de Gemeente (Kerk) geleerd of bevolen om alle Bijbelse functies op dezelfde voorgeschreven vorm of manier te doen! Christenen mogen deze functies ook in eigentijdse vormen uitdrukken die bij deze tijd passen. Bijvoorbeeld, christenen zingen niet alleen de Bijbelse Psalmen, maar componeren steeds weer nieuwe geestelijke liederen en maken muziek met verschillende eigentijdse muziek instrumenten (Psalm 33:3; 150:3-6; Efeziërs 5:19).

F. DE VELE PLAATSELIJKE GEMEENTEN IN DE WERELDWIJDE GEMEENTE (KERK)

1. Hoe de plaatselijke gemeenten tot stand kwamen.

De Gemeente (Kerk) is “het Lichaam van Christus” die zichtbaar wordt in de vele plaatselijke gemeenten in de wereld. De plaatselijke gemeenten zijn het historische resultaat van

- enerzijds de soevereine tussenkomst van God
- en anderzijds de gehoorzaamheid van christenen aan de grote opdracht in Matteüs 28:18-20.

Voorbeelden:

(1) Handelingen 2.

- God stortte Zijn Heilige Geest uit op Zijn discipelen op de Pinksterdag
- en Petrus verkondigde het evangelie.

Als resultaat werd de eerste plaatselijke gemeente onder de Joden te Jeruzalem gesticht (30 n.C.).

(2) Handelingen 8.

- God liet een grote vervolging van christenen in Jeruzalem toe die de christenen verspreidde (33/34 n.C.).
- De verstrooide christenen verkondigde het evangelie overal waar zij heengingen.

Als resultaat werden plaatselijke gemeenten ook gesticht onder de Samaritanen (Handelingen Acts 9:31).

(3) Handelingen 10.

- God gaf een visioen aan een Romeins militaire officier, Cornelius en aan de apostel Petrus op het dak
- Petrus verkondigde het evangelie aan de heidenen.

Als resultaat werd de eerste gemeente onder de heidenen in Caesarea gesticht (40 n.C.).

(4) Handelingen 11.

God steunde de vluchtelingen uit de vervolging in Jeruzalem

Zij verkondigden het evangelie ook aan heidenen in vreemde landen.

Als resultaat werd de eerste gemeente onder de heidenen in Antiochië (Syrië) in een buurland gesticht (44 n.C.).

(5) Handelingen 13-14.

- God riep Paulus en Barnabas en zette hen apart en zond hen uit
- Paulus maakte drie zendingsreizen (47-48, 50-52 en 52-57 n.C.). Hij en zijn team verkondigden het evangelie en maakte discipelen in elke stad

Als resultaat werd gemeenten in het Midden Oosten gesticht.

(6) Handelingen 16-20.

- Door Zijn Heilige Geest sloot en opende God nieuwe deuren om nieuwe plaatselijke gemeenten te stichten.
- en leidde de zendingsteams waar zij wel of niet moesten gaan.

Als resultaat werden plaatselijke gemeenten gesticht in Turkije en toen in Europese landen zoals Macedonië Griekenland, Illyricum, Italië en mogelijk Spanje. God beval Paulus en zijn team om langer in een bepaalde plaats te blijven (Handelingen 18).

2. Hoe de plaatselijke gemeenten functioneerden.

Lees Handelingen 2:42-44; Handelingen 5:15-16,42.

De fundamentele activiteiten van de plaatselijke gemeente waren:

(1) Bijeenkomen.

De plaatselijke christenen kwamen bijeen voor aanbedding en gebed, prediking en onderricht, de doop en het Avondmaal, ook voor omgang met elkaar en dienstbaarheid aan anderen.

(2) En verspreiden.

De plaatselijke gemeente verspreidde zich naar de omliggende buurten, buiten op de straten en in huizen om te verkondigen, te onderwijzen en te genezen.

3. Hoe de plaatselijke gemeenten geleid werden.

Lees 1 Timoteüs 3:14-15; 1 Timoteüs 4:14; (Handelingen 14:21-23; Handelingen 20:17,28; 1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-4).

Lukas en de apostelen Paulus en Petrus leren unaniem dat de plaatselijke gemeente geleid moet worden door “een groep van oudsten” (ouderlingen) (Grieks: presbuteroi) (Handelingen 14:23) of “een raad van oudsten” (ouderlingen) (Grieks: presbuterion) (1 Timoteüs 4:14).

De vereiste taken en het beperkte gezag van de oudsten (ouderlingen) werden niet bepaald door een of ander mens, menselijke organisatie of menselijke cultuur, maar alleen door het onderricht van de Bijbel. Ook de wijze waarop de oudsten (ouderlingen) leidden werd in de Bijbel vastgelegd (1 Timoteüs 3:14-15). Jezus Christus en de apostel Petrus leerden dat een leider nooit mag heersen over de mensen die aan hem toevertrouwd worden (Matteüs 20:25-28; 1 Petrus 5:2-3). Niemand mag deze Bijbelse instructies wijzigen.

4. Waar de plaatselijke gemeenten hun bijeenkomsten hielden.

Lees **Handelingen 5:42; Handelingen 12:5,12**; Handelingen 10:24,27; Filemon 1:1-2.

De gemeenten in het Nieuwe Testament hielden de meeste van hun bijeenkomsten in de huizen van christenen. Deze gemeenten waren gedurende de eerste paar eeuwen allemaal “huiskerken” (huiskerken). Zij kwamen in huizen bijeen voor de erediensten, voor prediking en onderwijs, voor gebed, voor evangelisatie en voor de toerusting van arbeiders (Handelingen 18:26). Vandaag komen er steeds meer en meer huiskerken, omdat christenen in vele landen vervolgd worden en omdat het veel goedkoper is.

Lees ook:

Supplement 12 *Gemeente*. Het woord “gemeente of kerk” in de Bijbel

Supplement 13 *Gemeente*. Functie en vorm in de gemeente

Supplement 14 *Gemeente*. De Gemeente als Lichaam van Christus is absoluut noodzakelijk

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) aan God zeggen wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

Of verdeel de groep in groepjes van twee of drie en bid met elkaar voor elkaar (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om een discipel te zijn en discipelen te maken. Verkondig, leer of bestudeer de studie over “de kenmerken van de Gemeente (Kerk)” met iemand anders of met een kleine groep mensen.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Deuteronomium 28:1 – 31:13**. Maak gebruik van de vragen methode voor stille tijd en maak korte aantekeningen.
3. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **(6) 1 Korintiërs 12:4-7,12-28. Thema: Christenen leven en functioneren als een lichaam in de Gemeente (Kerk)**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over aanbidding van God, je stille tijd en hoe om stille tijd te houden.